

May, amb les hores comptades

Els anglesos voten a Europa amb la incertesa del 'Brexit'

May, ahir, sortint de votar ■ EFE

Holanda vota amb l'amenaça de la ultradreta

Lleuger augment de la participació

Racó d'en
Margarit

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 24 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 15007 - AVUI / Any XLI. Núm. 13877 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Ni el Suprem ni Batet volen assumir la suspensió

TORNADA • Marchena retorna la patata calenta a la presidenta del Congrés adduint que ja li havia dit el que havia de fer

DIA • Batet demana un informe als lletrats del Congrés i convoca la mesa per prendre avui la decisió sobre els diputats presos

REACCIÓ • El PP estudia denunciar-la per prevaricació i Ciutadans li exigirà la dimissió si avui no suspèn els empresonats

NACIONAL

P16

Un moment de la vista d'ahir al Tribunal Suprem, amb alguns dels acusats en primer terme ■ EFE

Recta final del judici de l'1-0

Quedarà vist per a sentència la segona setmana de juny

Nacional

P20

La Creu Roja impulsa la inserció laboral

Nacional

P21

Oriol Pujol haurà de tornar a la presó

3,50 €
TAPA & QUINTO
O CANYA

REUS
GANXET
PINTXO
MODERNISTA

DEL 16 AL 26
DE MAIG DE 2019
Més informació a:
gastronosfera.com
ganxetpintxo.cat

Organitzadors:

EL PUNT AVUI
Demà, a partir
de les 15.00 h

T'has perdut el judici de l'1-0? El cap de setmana te'l repetim. Demà, a partir de les 15.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Orgullós de ser espanyol i francès

Dimarts passat a TV3 s'hi va fer el debat de candidats a l'alcaldia de Barcelona i, estant com estem, una determinada part

del temps la va ocupar la qüestió nacional. Tractant-se de la capital del país és normal que aquest assumpte no s'hi obviés, per bé que no va ser el gruix de la discussió. Poc després que el candidat del PP, l'anacrònic Josep Bou –i Vila, i Costa, i Font, i Barceló...–, apel·lés als sentiments dels catalans que es consideren espanyols per intentar liquidar qualsevol possibilitat de debatre l'estatus de Catalunya, el candidat de Ciutadans li va desmuntar la paradedeta sense voler-ho. Manuel Valls va afirmar que se sent orgullós de ser "català, espanyol, francès i europeu", normalitzant el fet de poder participar de diverses identitats nacionals constituïdes en igualtat de condicions en estats diferents. Valls es pot sentir espanyol i fran-

L'espanyolisme, potser perquè no té res més a oferir, s'ha parapetat en l'excusa identitària per justificar l'immobilisme

cès sense reivindicar el regnat de Josep Bonaparte ni voler revertir el resultat final de la Guerra del Francès, com molta altra gent vinguda d'arreu combina la seva catalanitat amb la pertinença al seu país d'origen, sense supeditar-ho a hipotètiques annexions, colonitzacions o submissió. Barcelona, com totes les grans ciutats, converteix en conciutadans persones amb una gran varietat de nacionalitats d'origen i amb una encara més gran multiplicitat de sentiments i adhesions. L'espanyolisme, possiblement perquè no té res més a oferir, s'ha parapetat en l'excusa identitària per justificar un immobilisme que tot ho bloqueja i que procura censurar qualsevol debat. Mentrestant, l'independentisme ha pogut créixer essent capaç d'imaginar un futur en comú. És precisament per aquest motiu que, per primera vegada, sembla que l'independentisme podria conquerir l'alcaldia de Barcelona. Una possibilitat que no es podia arribar ni a imaginar deu anys ençà i que s'ha obert camí entre les colorines de les banderes i les palpitations sentimentals.

La vinyeta

Fer

Ombres de Primavera

Imma Merino

A Tarantino, amb un llibre

Hi ha sessions al festival de Cannes en què, si tens una acreditació mitjana dins de la jerarquització dels mitjans de comunicació que estableix una implacable prioritat en l'accés a la sala, saps que has d'anar-hi aviat i, per tant, fer cua durant una llarga estona si vols entrar-hi. Era clar que, en la present edició, el film que més ho exigia és *Once upon a time... in Hollywood*, de Quentin Tarantino. Així que em vaig posar a la cua corresponent una hora i mitja abans de l'inici de la projecció. Ho hauria fet abans, però em vaig retardar escrivint els articles del dia. Quan vaig arribar, ja hi havia molta gent, però vaig calcular que entraria i així va ser. El cas és que, per aprofitar el temps, me'n vaig endur un llibre que hauria volgut començar a llegir abans sense que em fos possible per la feina: *La mesura dels nostres dies*, el tercer volum del tríptic sobre *Auschwitz* i després (iniciat amb *Cap de nosaltres tornarà* i continuat amb *Un coneixement inútil*) escrit per una supervivent, Charlotte Delbo, però el primer publicat en català. Ho ha fet Club Edi-

tor amb una traducció de Valèria Gai-llard.

“Fent cua per en Tarantino vaig començar a llegir ‘La mesura dels nostres dies’. La lectura va durar poc perquè uns amics van aprofitar el meu lloc a la cua per posar-se al costat

tor amb una traducció de Valèria Gai-llard.

La mesura dels nostres dies s'inspira en les converses que, una vintena d'anys després de l'alliberament dels camps nazis, Delbo va mantenir amb companyes de deportació. Ho havia llegit a la coberta, on també es diu que l'autora va néi-

xer a Vigneux-sur-Seine el 1913 i que ho va fer de nou a Ravensbrück el 23 d'abril de 1945 en ser alliberada del camp. Havia estat transportada a Ravensbrück el gener de 1944 des d'Auschwitz, on va ser enviada un any abans després d'estar empresonada unes setmanes a La Santé, a París, i uns mesos al fort de Romainville. Comunista i membre de la Resistència, Delbo havia estat arrestada el 2 de març de 1942 junt amb el seu marit, Georges Dudach, afusellat poc després. Fent cua per en Tarantino, que a la seva manera va fer un film sobre la Resistència antinazi amb *Maleïts bastards*, vaig començar, doncs, a llegir *La mesura dels nostres dies*. Sé que sentiré la veu d'altres supervivents, però el llibre comença amb la seva fent present l'estranyesa en la tornada: “Vaig intentar recordar els gestos que cal fer per recuperar la forma d'un ésser viu a la vida. Caminar, parlar, respondre les preguntes, dir on vols anar, anar-hi. Ho havia oblidat. ¿Ho havia sabut mai?” La lectura va durar poc perquè uns amics van aprofitar el meu lloc a la cua per posar-se al meu costat. Però ja he començat *La mesura dels nostres dies* i n'aniré escrivint.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/5zdgix>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Democràcia, vaja

Hi va haver un dia, la setmana passada, que al jutge Marchena se li va endevinar tot el que pensava. Va ser aquell dia del “¡Mucho mejor!”, l'expressió que va deixar anar després que l'advocat Benet Salellas, en sentir-se vetat, va dir que no faria més preguntes. “¡Mucho mejor!”, li va etzibar el jutge. Li va sortir del cor. Aquesta setmana, sense que hi tingui res a veure (o potser sí, no ho sé), hi ha hagut una altra expressió, en aquest cas del líder del PP, Pablo Casado, que m'ha colpit tant o més. És evident que la presència d'Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull al Congrés ha molestat al PP, a Ciudadanos i a Vox, i que ho han expressat. Han parlat d'“escarni a la democràcia”, de “colpistes”, d'“humiliació”, de “vergonya”, de “sense sentit” i de no sé quantes coses més per referir-se al fet que uns diputats electes (sense cap sentència condemnatòria) ha-

“Aquesta setmana Casado ha fet un Marchena i se li ha entès tot

gin pogut prendre possessió dels seus càrrecs i assistir a les sessions del Congrés i del Senat. És evident que jo discrepo de les seves valoracions, però entenc que estan en el seu dret d'expressar la seva disconformitat, de fer la seva rebequeria particular i de demanar el que vulguin: que els inhabilitin, que els suspenguin, que els sancionin... Només faltaria, que tots pensés igual. Però Pablo Casado, el líder del PP, feia dilluns unes declaracions que a mi em van deixar glaçat. “Aquí (deia Casado referint-se a l'hemicicle

del Congrés) s'hi han d'asseure els que estan a favor de la unitat d'Espanya, i no pas aquells que volen trencar-la.” Pot semblar, d'entrada, que la frase no diu gaire res de nou. A mi, en canvi, em va semblar terrible. Al Congrés, doncs, segons Casado, només s'hi haurien de poder asseure aquells que defensen la unitat d'Espanya. La resta, no. No es pot ser, doncs, independentista? No es pot defensar la independència d'Espanya a les urnes? Volia dir Casado que els partits independentistes, que evidentment defensen separar-se d'Espanya, no hi poden ser? Ni al Congrés? Se'ls hauria d'il·legalitzar, doncs, Pedro? No és el mètode, el que discuteix Casado, sinó l'objectiu? La democràcia espanyola no es pot permetre que hi hagi qui defensi la independència d'un territori? No es poden asseure, aquests, a l'hemicicle? No ho va dir així, però Casado va fer un Marchena i se li va entendre tot.

EDITORIAL

Distraccions externes al judici

El judici als independentistes catalans ha entrat en la fase pericial sense poder evitar un dels molts perills que amenacen la seva imparcialitat: la contaminació de fets externs que distreuen l'atenció que els magistrats haurien de tenir completament centrada en la vista. Ja va passar durant les deliberacions de la Junta Electoral Central, de la qual en formen part dos dels jutges membres del tribunal presidit per Manuel Marchena. Tot i que van assegurar que s'abstenien en les qüestions que poguessin afectar els encausats, és evident que la seva doble funció ha alterat en algunes ocasions el ritme del judici i ha obert polèmiques afegides.

La partida de ping-pong entre el mateix tribunal i la mesa del Congrés de Diputats ha afegit encara més elements contaminants. Malgrat la resistència a admetre la condició de presos polítics dels encausats, les eleccions generals espanyoles han marcat un definitiu abans i després. Són diputats o senadors electes, ja han acatat el càrrec i mantenen els seus drets intactes, almenys mentre ningú acordi la seva suspensió. Una decisió que no volen prendre ni el Tribunal Suprem ni la mesa del Congrés, i això demostra precisament la poca solidesa dels suposats arguments jurídics que haurien de fonamentar la mesura. La setmana vinent entrarem en la fase documental, amb l'exhibició dels vídeos que Marchena ha obligat a reservar. Una fase que es veurà sotmesa a noves restriccions si tal com sembla s'impeideix a les defenses contextualitzar les imatges, una pràctica indispensable a l'hora de neutralitzar els testimonis policials. La recta final podria desembocar en l'onze de juny, data que el tribunal valora per donar per vist per a sentència un judici francament millorable.

De reüll

Adela Genís

L'Europa que ve

La Unió Europea viu un dels seus moments més baixos. L'embolic provocat pel Brexit ha comportat que la seva imatge es vegi, de portes enfora, més debilitada que mai. La sortida del Regne Unit s'ha convertit en un serial per entregues que aquests dies té com a protagonistes els candidats que fins i tot s'han hagut de presentar a les eleccions europees. Al Vell Continent emergeixen i es consoliden els moviments populistes, que no paren de guanyar terreny –més lentament i menys del que molts mitjans de

Brussel·les ha de meditar les causes del ‘Brexit’ i l'auge dels partits antieuropeus

comunicació vociferen i desitgen– i que aposten directament per destruir les institucions europees des de dins. Davant d'aquest panorama no massa bo, Brussel·les s'haurà de preguntar què és el que ha fet malament. Per què la majoria de britànics van votar per marxar en un referèndum? Per què el discurs

antieuropeista i populista va guanyant pes? La Unió Europea ha treballat en els darrers anys per fer arribar als europeus la seva tasca i les inversions milionàries als territoris. És evident que el relat no acaba de reeixir. Per molts ciutadans, Brussel·les és un espai dissenyat perquè s'hi retirin polítics amb sous desorbitats i hi treballin centenars de funcionaris. Tot i això, l'Europa que ve no es podrà pintar tan grisa. Continuarà el serial del Brexit, caldrà veure quin és el paper que hi tenen els partits populistes i suposem que l'arribada dels independentistes catalans. La legislatura promet.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE BARCELONA

Joan Canadell

Una Cambra per al país

El fundador de Petrolis Independents i del Cercle Català de Negocis presidirà la Cambra de Comerç els dos pròxims anys i la també empresària Mònica Roca ho farà els dos següents, arran de la victòria de la candidatura Eines de País, que es va imposar en les eleccions al ple de la institució.

PRESIDENT DE LA CREU ROJA A CATALUNYA

Josep Quitet i Torner

Bona tasca per la inclusió

Un total de 1.421 persones han aconseguit trobar feina a Catalunya gràcies als programa d'inclusió social que la Creu Roja va engegar el 2016. Entre els col·lectius que s'han pogut inserir en el mercat laboral destaca el de les dones, que representen un 65% de les persones ateses en el programa.

ARTISTA

Nalini Malani

Premi Joan Miró

L'artista índia, actualment la més influent al seu país, ha estat distingida amb el premi Joan Miró 2019 pel seu compromís amb els silenciats i els desposseïts, especialment les dones, a través d'un art complex en què utilitza la mitologia antiga i la denúncia de les injustícies contemporànies.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Els bascos i el 155
Els nacionalistes bascos donen suport als comptes de Mariano Rajoy tot i haver anunciat el seu no si no s'aixecava l'aplicació del 155.

10
anys

Eleccions europees
El PSOE i el PP desfermen la campanya més negativa. Otegi demana el vot per a la legalitzada Iniciativa Internacionalista.

20
anys

Guerra als Balcans
Londres i Roma coincideixen a refredar els ànims polítics i remarquen que l'acord de pau del G-8 per al conflicte dels Balcans "encara és lluny".

Full de ruta

David Portabella

Díaz Ayuso abaixa el teló

Ningú ho recorda, però, abans que emergís Isabel Díaz Ayuso, Madrid era una ciutat coneguda pels musicals de la Gran Vía. Els taxistes de Barcelona portaven els viatgers a Sants a agafar el TGV per veure *El rei lleó* o *Billy Elliot*. Per culpa de Pablo Casado, però, el teatre d'improvvisació ha posat en crisi els musicals, perquè l'observador atent a l'agenda de Madrid ha descobert els monòlegs de la candidata del PP a la Comunitat de Madrid i ja no es pot desenganxar. Ella cuida l'espectador català, perquè quan parla del conflicte té una frase icònica: "No es va posar fi amb diàleg al nazisme." Però la seva és una funció per a tots els públics i així ho diu la Junta Electoral Central. "Les dones han passat d'obeir els marits a obeir l'esquerra." "Quan em comencen a parlar de feina porqueria, em sembla ofensiu per a la persona que està desitjant, potser, tenir aquest lloc de treball porqueria." "He d'anar amb por per la vida i cada vegada que tingui una

Abans d'emergir la candidata a la comunitat, Madrid era una ciutat coneguda pels musicals de la Gran Vía

proposta en positiu haver de sotmetre'm a l'escrutini públic com si estigués a *Saber y ganar*, quan no em sé la resposta concreta?" La gira s'ha limitat als quinze dies de campanya –on és la JEC quan el públic és un clam?–, però abans d'abaixar el teló Díaz Ayuso havia regalat una frase màgica a la plaça Colón de Madrid quan el PP va desfilar amb Ciutadans i Vox. Si bé existia el *hit* de la majoria silenciosa, que consistia a comptar tothom que t'ignora i sumar-lo a la teva causa, ella ho va refinar. "No hi entenc de números, el que està clar és que no hi cap ni una agulla, i sobretot, hi ha molta més gent que no ha pogut venir aquí, així que això significa que és una gran part del país la que se suma aquesta alegria, a aquesta concentració per la unitat d'Espanya", va dir Díaz Ayuso el 10 de febrer en una plaça buida. Si un dia visiten Madrid potser veuen algú sol i cridant als quatre vents: "Al voltant meu no hi cap ni una agulla, gràcies a tots i sobretot als que sou a casa i no em coneixeu, us compto com a meus!" Celebrin l'escena amb un somriure. Aquí està estalviant molts psicòlegs.

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

Prou

És molt complicat el "destí" polític de Catalunya, des de l'edat moderna, quan les corones controlen tots els territoris de l'entorn. Nosaltres, el Principat –i amb ell seguirà tota la nostra "federació" (en paraules de Pierre Vilar)–, doncs, es trobarà enmig de les guerres de poder entre els Àustries i els Borbons. Tant la nostra guerra dels Segadors com la guerra de Successió són un tast de l'enfrontament dinàstic armat en què estàvem immersos, i que ens depassava.

DELS ESTATS procedents del feudalisme hi havia un viu sentiment de permanència. Les llengües que s'hi havien format, i que cap al final del 900 ja eren inserides dins els documents notariais, al disset i al divuit eren plenament utilitzades. Eren les paraules amb què la gent es comunicava. Catalunya tenia viva la llengua catalana, tant com a llengua del poble, materna, com a llengua de l'Església, poder inclt aleshores. Per això, la rebel·lió de què parla Ruiz-Domènec en el seu "informe sobre Catalunya" serà viva quan se

sentirà engolida endins de poders estranys.

'HISTÒRIA D'UNA REBEL·LIA 777-2017', subtitula l'*Informe sobre Catalunya* –que cal llegir–. En la Pau de Westfàlia, al disset, com en els Tractats d'Utrecht al divuit, en el repartiment del pastís d'Europa, nosaltres formem un tap. I ens aniquilen. I Catalunya es rebel·la. Destina forces, armes, persones a defensar el seu antic estat-nació-país-ter-

“En el repartiment del pastís d'Europa, nosaltres formem un tap. I ens aniquilen. I ens rebel·lem

ritori ben viu i fort. Si saltem en el temps, és gairebé la situació actual. Els interessos de tota la Unió Europea passen per conservar la corona espanyola. I els interessos de Catalunya, i aviat de tots els Països Catalans, passen per poder recuperar l'estat nació propi. Catalunya segueix, tossudament alçada, sent nació. Sense estat. Sota la bota del vencedor: el regne d'Espanya. Som una nosa, un gran destorb. Ens sorprenen les actuacions dels governs i companyia espanyols? Ens sorprèn la impotència en què som immersos? Ens sorprèn el judici patètic a tots nosaltres amb el jutge Marchena al capdamunt?

LA IMPOTÈNCIA de veure com estem supereditats a un Estat que ens està jutjant –que ens jutja a tots plegats, en aquest judici– la incapacitat d'alliberar-nos de la monstruositat d'una judicatura, la judicatura d'un Estat cruel, incapaç d'actuar democràticament, tot plegat, ens porta a dir un no total a seguir sent inscrits als llibres que diuen que som espanyols. Apa, adeu, *España*.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'aparent fragilitat de Marina Garcés

■ Després d'haver viscut en persona la compareixença davant del Tribunal Suprem el dilluns 13 de maig, en la causa especial 20907/2017, vaig tenir la curiositat de com es desenvolupava la sessió de dimarts 14. Un dels interrogatoris que em van impressionar va ser el de la Marina Garcés, filòsofa i membre d'En Pau de Pau. El tracte que va rebre del president del tribunal, Manuel Marchena, va ser masclista, d'una prepotència brutal. Marina volia contextualitzar com es trobava físicament el 21-O quan anava a votar, explicant que tenia unes dècimes de febre i com se sentia anímicament, al·lucinant en veure els fets ocorreguts. Amb un to prepotent i de perdonavides, Marchena la va interpel·lar fent-li saber que, al tribunal, el seu estat febril i les seves impressions personals no li inte-

ressaven gens i li va etzibar que no podia tenir un guió a la vista per anar responent a les preguntes. Les imatges de la cara de la Marina, amb els ulls esbatanats i les faccions tenses, com de "No m'ho puc creure", allò sí que va ser per al·lucinar. Quan l'advocat Bennet Salellas, després d'intentar diverses vegades fer preguntes que el president no les deixava contestar, després de protestar va dir que no faria més preguntes, Marchena va dir "Molt millor". Si això no és un tracte prepotent i parcial, que baixi Déu i ho vegi! Superant la mala educació de Marchena, i potser la por, Marina Garcés va dominar l'aparent fragilitat d'una dona, demostrant la seva força interior, no li va tremolar la veu i va mostrar la seva dignitat, davant la impertinència de qui es creu tenidor del poder absolut.

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

Barcelona i les normatives

■ Les societats modernes són complexes i es doten d'unes normes de convivència per poder viure en pau. Si aquestes normes, que en la majoria ens van llegir els nostres avantpassats que també van patir la manca de sensibilitat d'una minoria, no es compleixen, malament. Actualment la deixadesa de les nostres autoritats a l'hora de fer complir les normatives que la ciutat té vigents és total. Així, veiem com la platja de la Barceloneta està plena de nudistes quan tenim la Mar Bella com a platja de nudistes. Passejar pel passeig Nacional costat mar és impossible per la quantitat de maners que l'abarroten, en detriment del comerç i les botigues que paguen els seus impostos. Caminar

per Barcelona es fa difícil si no vigiles on poses els peus per la quantitat de cagares dels gossos. En carrers principals, com ara el passeig de Gràcia, hi veus gent que tenen un jaç per dormir i que no treuen en tot el dia. Escombraries que es deixen a qualsevol lloc, racons que no s'escombren mai, clavegueres que poden i que ningú hi tira aigua, i un llarg etcètera. Preguntes als guàrdies sobre qualsevol d'aquests temes i ells no tenen ordres. Quines ordres reben?, pregunto. Altres assumptes més gruixuts de delinqüència que podríem esmentar i que deixarem avui. Entre aquest reguitzell de persones i partits que es presenten a les eleccions per a alcalde, en trobarem un que voldrà fer complir la normativa municipal?

ALBERT PONS TORRENTS
Barcelona

La frase del dia

“Tant és qui governi, la cultura política espanyola és l’odi”

Suso de Toro, ESCRIPTOR

Tribuna

Guillem López i Casasnovas. Professor a la Universitat Pompeu Fabra

Poders econòmics i política

En el món en què vivim és impossible que la política no mantingui una interfície permanent amb l'economia, tal és el nivell d'interferència recíproca. Els dos àmbits exhibeixen els seus poders; el de la legitimitat que dona el suport popular i la capacitat de influència que permeten els diners. Els poders econòmic requereixen dels polítics estabilitat. Marcs legals i regles de joc conegudes. Notin que no dic ni rígides ni permanents, ja que modular aquestes regles forma part del seu joc. Els polítics exhibeixen més poder com més credibilitat i solvència mostren els seus governs. D'aquí que sembli estraforari un govern d'un sol partit, com el que pot tenir Espanya, representant només un 29% dels vots (i menys encara si el percentatge el referim al conjunt de la ciutadania). De manera que és lògic que l'economia demani estabilitat a la política: grans coalicions, cultura de pactes, acords, més enllà del que es promet en un programa que, en cap cas majoritàriament, acaba sent ratificat. Aquest últim no deixa de ser un referent de mesures que s'activaran o no segons conjuntures i suports puntuals amb molt poc nivell de predictibilitat: just al contrari del que desitgen els poders econòmics. Però el dret del món econòmic a demanar estabilitat no passa per poder determinar els seus ingredients, exigint aquelles coalicions concretes que més els poden afavorir tot i passant per damunt de la voluntat del que les urnes expressen.

EN LA INTERFERÈNCIA esmentada observem aquests dies força preocupació, expressada pels més insensats (Garamendi, de la CEOE) obertament en premsa. Els més llestos ho fan amb la boca petita, ja que no volen comprometre ni la seva reputació ni la seva credibilitat demanant allò que potser no acabin assolint. Ho fan així, a hores d'ara, perquè veuen que no amortitzaran prou la seva aposta

en favor de Ciudadanos, o sigui la inversió en el finançament en favor d'un partit frontissa que pivoti entre els dos pols (PSOE-PP) i així doni estabilitat a la política espanyola després de patir la repetició passada d'eleccions, mocions de censura i reprovacions diverses. Rivera és avui morós, incompleix contracte, i ja veurem si amb l'excusa de les eleccions properes el poden desnonar. No crec que faltin inquilins dintre de Ciudadanos amb voluntat de subarrendar i incorporar-se a l'establishment tal com els poders econòmics haguereu desitjat.

ALA GENT DE L'ESTABLISHMENT, quan vol entrar a la sala d'estar del poder, se li exigeix *ser-ne*; és dir, tenir-ne, d'entrada, el pedigrí dinàstic o bé haver-se vist afavorit amb un capital acumulat des del monopolisme d'estat. Als països de l'est saben com es fabriquen aquests últims, milionaris per les prebendes de l'estat, sense la cadència de marquesats ni *grandes de España* com succeeix per aquí.

“El poder polític avui a Espanya ha de fer més esforços per a preservar la legitimitat democràtica”

UNA VOLTA SE N'ÉS PART, la influència tindrà graus d'intel·ligència diferents: de la més indirecta i amagada als reguladors sobre la vida de tots, a la més grollera davant dels decisors en benefici particular. Estar en el poder econòmic requereix mantenir teranyina, netejar invasors i cosir descosits. No es tracta que l'insecte piqui on pugui, sinó que l'aranya capturi i es faci seva la presa. L'establishment intel·ligent actua amb prevenció per evitar precisament les actuacions reactives, que són més difícils d'amagar. Ho fa col·lectivament i suposadament per interès general (no per l'interès d'aquell que només reclama el “*qué hay de lo mío*”, com veïem a *La escopeta nacional*). La seva advertència és que, si no es fa el que es demana, la situació econòmica deteriorada s'emportarà els governs. De fet, al compliment de l'admonició ells mateixos (banques, constructores, empreses energètiques) hi poden contribuir.

EN AQUEST MARC s'inseriu avui la pressió de determinats sectors econòmics per buscar una coalició (per mor de l'estabilitat), però no amb Podemos, de qui les elits tenen por de prendre mal. El joc de supeditar els socialistes, el tenen més fàcil: no és lliure qui està endeutat. Com també és així de fàcil tenir supeditats els mitjans de comunicació (endeutadíssims) i tot de mercenaris periodistes, economistes, sociòlegs, etc., que poden disfressar amb els llocs que ocupen els càrrecs d'on efectivament mengen.

EL PODER POLÍTIC avui a Espanya ha de fer més esforços per a preservar la legitimitat democràtica (no som en temps de la Restauració). Però a canvi s'ha d'acostumar a governar pactant, oferint l'estabilitat dels mars generals que amb raó demanda l'economia. I als ciutadans lliurement ens toca estar alerta i denunciar, en nom suposadament d'aquella, els pactes que tergiversin la voluntat popular.

De set en set

Josep Maria Casasús

Bon planià

El llibre més novell d'Àlex Figueras, *Davant dels camps i de la nit*, presentat fa vuit dies a Barcelona, traspua, amb naturalitat genuïna, la vena planiana de l'autor.

La recepció de l'obra de Josep Pla ha estat fecunda en la literatura i el periodisme de successives generacions catalanes. Influa en coetanis seus (Josep Maria Massip, Josep Maria Planes, Sempronio), però sobretot en fornades posteriors, vinculades certament a la revista *Destino* (Luján, Espinàs, Fuster, Ibáñez Escofet, Porcel, Jorge Marín). De Castella estant, Miguel Delibes feinejava en camps austers com els que aquí apamava Pla. Perseveraven

Figueras és planià fins i tot en esmentar persones amb la inicial del nom

en el conreu d'una prosa sòbria, i espigolaven en l'ànima dels paisatges. Hi ha petjades d'aquest vessant franc i espontani de Pla en el diari-dietari que Àlex Figueras acaba de publicar. Ens diu que mirant el mar des de les alçades de Cap Roig el fill li pregunta: –“Papa, algú ha arribat mai a l'horitzó?” Viure el món així, amb tots els sentits, a la manera planiana, és el que suggereix també la Fundació Josep Pla amb iniciatives com el vermut literari a Tamariu, diumenge vinent; o les rutes a aquest Cap Roig que ens apropa a l'horitzó. Figueras és un planià de la nova generació. Fins i tot en detalls com esmentar persones amb la inicial del nom. Amb aquest recurs, Pla i Figueras serven, fins als límits intel·ligibles de la intimitat, el compromís amb la sinceritat servida a dojo. La sinceritat de mostrar-se atret pel geni dels llocs, la gent i els fets senzills de cada dia.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

La Creu Roja ajuda 1.421 persones a trobar feina

El 65% dels beneficiats del programa d'inserció per a col·lectius de risc van ser dones

Oriol Pujol haurà de tornar tot el dia a la presó

Li revoquen el règim obert mentre compleix els 2,5 anys de presó pel cas ITV

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La suspensió els crema

TEMPS Batet guanya 24 hores demanant un informe als lletrats del Congrés i avui decidirà si aparta els diputats presos **JOC** El Suprem li torna la pilota adduint que ja ha dit que cal fer **XOC** El PP estudia denunciar-la per prevaricació i Cs en vol la dimissió

David Portabella
MADRID

La suspensió dels diputats presos de JxCat i d'ERC és un futur que tot el Madrid oficial dona per fet, però que crema a tots els possibles executors, que s'han d'embrutar les mans per consumir-ho. Després que el Tribunal Suprem retornés el globus defensiu amb què la presidenta del Congrés havia replicat el revés del jutge Manuel Marchena dient-li que ha de suspendre Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull però sense dir-li com ni voler fer-ho ell, Meritxell Batet va apel·lar al valor màxim en política, el temps, i va *comprar* 24 hores de pròrroga amb l'anunci de l'encàrrec d'un informe als lletrats del Congrés perquè il·luminin com s'ha de procedir en aquesta situació insòlita en què els presos polítics han situat la democràcia espanyola. La mesa del Congrés es reunirà de nou avui a dos quarts d'una per decidir si els suspèn, però quan només fa dos dies que ocupa el càrrec, Batet viu en la hipèrbole: el PP l'amenaça de denunciar-la per prevaricació i Ciutadans li exigirà la dimissió si avui no aparta els quatre diputats presos.

Quan Batet creia haver guanyat una mica de temps adreçant una carta, dimecres, al president del poder judicial i del Suprem, Carlos Lesmes, per demanar com creu que s'ha d'aplicar

El Senat oblida el cas de Romeva

La celeritat i el dramatisme amb què està vivint Meritxell Batet com a presidenta del Congrés la suspensió –o no– dels quatre diputats d'ERC i de JxCat contrasta amb la passivitat que hi ha al voltant del cas del senador republicà Raül Romeva. Mentre la mesa del Congrés es va reunir ahir i es tornarà a reunir avui a dos quarts d'una després de tenir l'informe jurídic dels lletrats, al Senat presidit per Manuel Cruz la mesa no es reunirà fins dimecres, dia 29, tot i que el PP hi ha registrat un escrit per exigir la suspensió de Romeva.

L'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal (Lecrim) i "què poden fer o no fer", la sala del Suprem que jutja el procés es va revoltar. En una resposta inusualment matiner, la sala que jutja el procés etzibava a les deu del matí a Batet que no els pot prendre per una consultoria o assessoria jurídica, i que ja ha dit tot el que volia dir. Ras i curt: que vol veure suspesos Junqueras, Sánchez, Turull, Rull, i que sigui la mesa del Congrés la que s'embruti les mans eludint l'obligat suplicatori.

"Més seguretat jurídica" Després de reunir durant tres hores i mitja la mesa del Congrés per primera vegada en aquesta tretzena legislatura, Batet va justificar la petició d'un informe

El PP sosté, en l'escrit que ha dirigit a la mesa del Senat per demanar la suspensió del senador republicà Romeva, que la mesura ha de ser adoptada "automàticament" i sense més deliberació, ja que així ho imposara la llei segons el parer dels populars.

El grup d'ERC al Senat, al seu torn, ha registrat una petició de reprovació del popular Rafael Hernando pels "greus insults" durant l'acte d'acatament de Romeva, en què un micròfon obert va fer audible el seu "que se joda...", destinat al republicà pres.

per "preservar el sistema constitucional, la cambra i les funcions de la mesa" i garantir que les decisions siguin "conforme a dret i amb la màxima seguretat jurídica".

Conscient que viu l'inici més diabòlic de totes les presidències del Congrés i és a tres dies de les eleccions municipals, autonòmiques i europees, Batet va recalcar que busca en la veu dels experts l'antídota a qualsevol "arbitrarietat" o "intencionalitat política" perquè els mateixos serveis jurídics tenen "dubtes".

L'executor és l'important Que l'executor de la suspensió sigui la mesa del Congrés o sigui el Suprem és un detall clau: un acord de la mesa basant-se en l'article 21 del reglament

entraria en la via del contenciós administratiu, mentre que una decisió imposada pel Suprem sobre la base del 384 bis en contra de quatre electes –i alhora dels seus votants– podria ser impugnada davant els tribunals europeus.

Segons alerten juristes com l'advocat Gonzalo Boye i l'exlletrat del Tribunal Constitucional Joaquín Urías, Marchena sap que el 384 bis és aplicable només en el moment en què el processament és ferm. "La suspensió no és gens evident. El 384 bis, fins i tot si s'aplica a la rebel·lió, no afecta càrrecs adquirits després del processament. L'article 21 del reglament del Congrés exigeix suplicatori abans de suspendre", diu Urías.

I si són alliberats, què?

Que la mesa s'embruti les mans té un avantatge per al Suprem que el Suprem no verbalitza. Tant el 384 bis de la Lecrim com l'article 21 del reglament del Congrés inclouen l'obligació de la presó preventiva. Si quan acabi el judici, a mitjan de juny, els presos són posats en llibertat i esperen la sentència fora de la presó, com pronostica que pot passar l'advocat Xavier Melero, l'escàndol seria majúscul, perquè hi hauria quatre diputats –i el senador, Raül Romeva– suspesos i apartats del Congrés sobre la base d'un supòsit de presó que ja no

Meritxell Batet,
presidenta del
Congrés ■ EFE

es dona. I aleshores no seria igual de greu presentar recurs per una violació de drets contra una mesa del Congrés o contra el Suprem.

Munició per al PP i Cs

La resposta del Suprem –instantània tot i que Marchena i els sis jutges restants estaven ahir en ple judici– era la munició que esperaven el PP i Cs per posar contra les cordes Batet, que a la mesa hi té una majoria progressista de cinc vots a quatre amb Unides Podem. De fet, la mesa va debutar amb una mentida per adjudicar: Batet diu que la petició de l'informe als lletrats no es va votar, i el PP i Cs, que sí que es va votar, i que ells van perdre per cinc a quatre. "Els informes es demanen en cas de dubtes, i aquí la llei és claríssima. S'ha d'aplicar la llei sense dilació, els diputats estan suspesos per llei i s'ha de fer efectiva la suspensió", va defensar Ana

Pastor, ara vicepresidenta tercera i que fins dilluns passat era presidenta del Congrés. Menys institucional i més vehement va ser el dos del PP, Teodoro García Egea, que ja amenaça Batet amb una reprovació i amb una denúncia per prevaricació "per haver-se rentat les mans i guanyar temps".

Des de Cs, Juan Carlos Girauta es va decantar per demanar la dimissió de Batet si avui no els aparta, i acusa la presidenta del Congrés i Pedro Sánchez de ser "còmplices amb els colpistes" i "agenollar-se". "Cada minut que estan cobrant un sou de l'erari els que han donat un cop d'estat és una humiliació al poble espanyol", va dir Girauta. Tant Gloria Elizo (Podem) com Gerardo Pisarello (En Comú) van guardar silenci. El temor del PP i Cs és que Batet aparegui avui amb un informe "a la carta" que li permeti guanyar un temps addicional fins que passin les eleccions. ■

L'APUNT

Política de lletrats

Jordi Alemany

No normalitzar el que és una anomalia, ens recorden molts polítics. Tenen els seus motius, i molt obvis evidentment, però ja tenim clar que no ho és des de fa temps. Per això cada vegada hi ha més advocats a les llistes, perquè la política ha quedat relegada a un segon terme. Els lletrats de les cambres tornen a agafar un protagonisme ja viscut fa uns mesos; ens hem de

convertir en experts a interpretar reglaments i normatives; veure com es van passant la pilota els poders legislatiu, executiu i judicial; estar pendents de quin és l'últim estirabot de la Junta Electoral o de quin partit presenta més recursos al Tribunal Constitucional. I Pedro Sánchez assegurava el 2018 que no s'obririen més fronts als tribunals. Doncs en falten un quants.

ELECCIONS

Junqueras repudia la cita amb el rei per Forcadell

■ El líder d'ERC és fidel a no acudir a la tanda de consultes perquè no reconeix Felip VI com a interlocutor ■ JxCat prefereix forçar la foto històrica de Sánchez

David Portabella
MADRID

Quan la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, torni a visitar La Zarzuela la setmana que ve amb la llista d'interlocutors de la tanda de consultes que ha de forjar la investidura, en aquesta llista no hi haurà Oriol Junqueras. Tot i que existeix la possibilitat de designar un interlocutor que no sigui diputat i que, per tant, podria esquivar fins i tot una eventual suspensió, ERC es manté fidel a no reconèixer Felip VI com a interlocutor vàlid després que el monarca es negués a rebre la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i Junqueras es mantindrà al marge de la tanda de contactes tot i ser una força determinant en la investidura de Pedro Sánchez.

La decisió de Junqueras contrasta amb la de JxCat, que aposta per forçar una fotografia incòmoda per al monarca a l'hora de rebre un pres polític i ha designat Jordi Sánchez com el seu interlocutor. ERC no

Junqueras, en l'acte d'acatament al Congrés, aplaudit per Telechea i Rufián ■ BALLESTEROS / EFE

oblida l'episodi del gener del 2016, quan Felip VI va enterrar la cortesia institucional amb Carme Forcadell i no només no la va voler rebre, sinó que va imposar que la comunicació oficial de la investidura de Carles Puigdemont es fes per correu electrònic. Els republicans evocuen l'episodi d'insòlit menyspreu institucional –Joan Carles I només va faltar un cop a la cita i per convalescència el 2012– i el discurs del 3 d'octubre del 2017 per plantar el rei. ■

El ple del rei, després de la investidura

Si el rei Felip VI corria el risc d'haver de comparèixer en una obertura solemne de les Corts, que aglutina diputats i senadors al Congrés, amb la presència dels cinc electes que són presos polítics, ahir el Congrés va sortir al rescat de la incomoditat reial.

Tot i que el reglament del Congrés és inequívoc en el seu article 5 quan estipula que l'obertura solemne de les Corts per part del rei s'ha de

celebrar en els quinze dies següents al ple de constitució, el Congrés s'ha decantat per violar la norma i esperar a tenir un president investit i només aleshores obrir la porta dels lleons de la cambra per rebre Felip VI i Leticia. Si bé el Congrés ho explica per raons operatives, el cert és que així es dona més marge a la suspensió dels diputats i s'ajuda a evitar que Felip VI els trobi a l'hemicicle.

Les frases

“Acordem sol·licitar l'informe per garantir decisions conforme a dret i amb la màxima seguretat jurídica”

Meritxell Batet
PRESIDENTA DEL CONGRÉS

“Els informes són per si hi ha dubtes, i aquí la llei és claríssima. Els diputats estan suspesos per llei”

Ana Pastor
VICEPRESIDENTA TERCERA DEL CONGRÉS

JOAQUIM FORN

ELSA ARTADI

CREIEM
EN BARCELONA

JUNTS PER CATALUNYA

188174-12104660

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Borrell, Timmermans, Marín, Sánchez i Collboni, ahir, a l'escenari de la Fabra i Coats, saluden al públic en l'acte central de campanya del PSC ■ ORIOL DURAN

Timmermans vol una solució dins la llei per a Catalunya

■ Borrell avisa l'independentisme que la Gran Bretanya "fa tres anys que no se'n surt de sortir d'Europa" ■ Collboni aparta Colau de la pugna per la victòria i demana triar entre ell o Maragall

Xavier Miró
BARCELONA

El candidat socialista a presidir la Comissió Europea, l'holandès Frans Timmermans, va fer una crida ahir des de Barcelona a buscar una solució dialogada per al conflicte català tot i no referir-s'hi explícitament, i va advertir que no hi ha sortida fora de la llei perquè, vulnerant l'estat de dret, "no hi ha democràcia". Timmermans va defensar que "les lleis es canvien per mitjà del diàleg, sumant majories". Ho va fer des de la fàbrica Fabra i Coats, on va participar en l'acte central de campanya del PSC al costat de Pedro Sánchez, Josep Borrell, Jaume Collboni, Miquel Iceta i Núria Ma-

rin. En l'obertura de l'acte, el primer secretari del PSC havia defensat el diàleg dins la llei i el respecte a les idees, les persones i les institucions. Iceta va advertir els independentistes que li han impedit presidir el Senat que "si es pensaven que fent una jugada petita impedirien que engeguem les reformes que calen, s'equivocaven".

En referència a la radicalització de les dretes europees, que fan seus postulats de l'extrema dreta, Timmermans va fer una crida a impedir que dimenge guanyin a l'Estat espanyol "aquells partits nostàlgics d'un passat gloriós que no va existir i que només van fer que poetes com Machado morissin a l'exili".

Les frases

“Cal triar entre un alcalde que posarà Barcelona sota la seva causa o un alcalde socialista”

Jaume Collboni
ALCALDABLE DEL PSC A BARCELONA

“El món on ens tocarà viure és de gegants, d'estats de 1.500 milions d'habitants”

Josep Borrell
CANDIDAT EUROPEU DEL PSOE

“Fora del marc legal no hi ha solució a res. Les lleis es canvien per mitjà del diàleg, sumant majories”

Frans Timmermans
CANDIDAT A PRESIDIR LA CE

Promet 250 milions per rehabilitar i equipar barris

El candidat socialista a l'alcaldia havia promès al matí una inversió de 250 milions en sis anys per rehabilitar habitatges, millorar l'accessibilitat i comprar sòl per equipaments en quaranta-quatre barris. Ho havia anunciat en un acte a la biblioteca Zona Nord de Ciutat Meridiana

com un pla que forma part del pacte per a uns barris dignes que va presentar ahir. El projecte comportaria la rehabilitació de fins a 80.000 habitatges, promet Collboni, als quals es millorarien les condicions d'accessibilitat i d'eficiència energètica. El pla prioritzarà quinze barris i

Collboni vol abordar els projectes de manera "descentralitzada" des d'agències territorials de l'Ajuntament. Preveu ascensors i escales mecàniques als barris de muntanya i sòl per a 32 escoles bressol i pels CAP i residències d'avis que reclama a la Generalitat.

Timmermans i el candidat europeu del PSOE, el ministre Josep Borrell, van fer una crida a reforçar la unitat europea per deixar enrere el passat d'un continent en guerra i afrontar el futur. Posant l'exemple d'Espanya, Timmermans va afirmar que, amb cultures i llengües diferents, les preocupacions dels ciutadans són les mateixes i que "treballar separatament ja no funciona".

Borrell va advertir que Europa s'enfronta a un món futur de "gegants" com Xina i els Estats Units i que per això "la nostra força només pot venir de la nostra unió" perquè, demana, com podria el país més gran, que és Alemanya amb 80 milions de persones, competir amb els 1.500 milions de la Xina? El ministre no va estalviar una crítica a l'independentisme: "Com es van pensar alguns que es podia sortir d'Espanya fàcilment si la Gran Bretanya fa tres anys que no se'n surt de sortir d'Europa?" Borrell va avisar que només una Europa unida podrà fer front als reptes social –va demanar un salari mínim i un subsidi de desocupació comunitaris–, ecològic i digital.

El candidat del PSC a l'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, va llançar ahir a l'electorat la dicotomia "o progrés o procés" i, tot i les enquestes, va apartar Colau de la pugna per la victòria i s'hi va situar ell com a única alternativa a l'independentista Maragall: "Cal triar entre un alcalde independentista que ha vingut a convertir Barcelona en un instrument per la seva causa o un alcalde socialista." Collboni va advertir que Colau "no pot garantir" que Barcelona no se supeditarà a aquest objectiu i per això va fer una crida als votants "progressistes" que havien confiat en l'actual alcaldessa i als "moderats" de la ciutat perquè facin impossible l'acord entre Maragall i Colau.

Sánchez finalment va acusar l'independentisme de vetar sempre el PSC i el PSOE "perquè representem una Catalunya que estima Espanya i una Espanya que estima Catalunya". Per defensar-se de les acusacions de Cs i el PP de no ser constitucionalista, Sánchez va concloure: "La Constitució és la pàtria de tots els espanyols." ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crida de Colau a “concentrar” el vot de la “gent comuna”

■ L'alcaldessa de Barcelona encén la plaça Catalunya amb una intervenció abrindada i carregada d'emotivitat ■ Carrega contra les esquerres que “volen fer fora el govern més valent en 40 anys”

Jordi Panyella
BARCELONA

L'Ada Colau més mitin-guera va encendre ahir al vespre la plaça de Catalunya de Barcelona amb una intervenció carregada de força i emotivitat en què va demanar als ciutadans d'esquerra i a la “gent comuna” que diumenge vinent “concentrin el vot” per continuar amb el govern que “ha demostrat que es pot construir un món millor”.

La candidatura de Barcelona en Comú va celebrar ahir el seu acte central de campanya concentrant fins a 3.000 persones, segons va proclamar l'organització, al centre de la plaça de Catalunya. L'espai no es va omplir, l'aparença no era la d'un acte de masses que impulsa una candidatura el cent per cent guanyadora, però el cert és que l'afluència de gent va anar creixent durant la celebració del míting, com una metàfora de l'evolució de la intenció de vot de la candidatura de Colau que ha anat remuntant posicions i expectatives de vot des de l'inici de la campanya electoral.

Conscient del frec a frec amb què s'arriba al final de la campanya i que les possibilitats de ser “la llista més votada”, segons va ressaltar Colau, es basen per la disputa dels vots dels partits d'esquerres, la candidata va centrar el seu atac cap a la gran adversària, la llista d'ERC, criticant el fet que “forces d'esquerres diguin que volen fer fora el govern més valent que ha tingut aquesta ciutat en quaranta anys”.

Davant d'un públic entregat que corejava el lema d’“alcaldessa, alcaldessa”, Colau va anar-se creixent i augmentant el to de la seva intervenció fins a arribar a emocionar-se i haver d'aturar per un moment el seu relat quan va recordar les seves dificultats personals en la seva trajectòria vital i les dificultats amb què es

Ada Colau aplaudint ahir una de les intervencions en l'acte que es va fer a la plaça de Catalunya ■ ENRIC FONTCUBERTA / EFE

va trobar el seu govern quan va haver de fer front a “una minoria que creu que la ciutat és seva”.

Va contraposar els interessos d'aquesta minoria de poderosos a les necessitats de la “gent comuna” i necessitada, unes persones entre les quals es va posar ella mateixa, “com algú que sap què és no arribar a final de mes”, i aleshores, entre una pluja d'aplaudiments que anava creixent, va proclamar que se sentia “orgullosa de ser la cara visible” d'un procés col·lectiu que ahir va tornar a fer del “sí que es pot” un nou crit de guerra que va tornar a encendre el centre de Barce-

Desplegament mediàtic a la recerca de l'últim vot

Una campanya electoral són diners. Amb els diners es poden fer coses, com per exemple difondre missatges polítics que arribin a la gent, i si a més a més es busca una fórmula original, el ressò que s'aconsegueix és doble. Això és el que va fer ahir la candidatura d'Ada Colau, que està afrontant la recta final de la campanya amb l'accelerador premut fins al fons a la recerca de l'últim vot, perquè tan ajustat serà el resultat de diumenge que un grapat de vots pot fer decantar la balança cap a un o altre costat.

En aquesta estratègia cal entendre la distribució ahir al matí, al centre de Barcelona, de centenars d'exemplars d'un diari de campanya editat expressament per a l'ocasió amb informació dels compromisos bàsics de la candidatura de Barcelona en Comú i també informació sobre la celebració, a la tarda, del míting central de campanya a la plaça Catalunya. Els exemplars de diari es repartien a les sortides del metro i altres llocs concorreguts, com es fa habitualment amb la premsa gratuïta.

El paper no és l'únic format que ahir van utilitzar els estratègics de comunicació de Colau. També van optar pel vídeo i, en aquest cas, per una producció original on apareix Ada Colau, en el paper d'alcaldessa, xerrant amb la mateixa Ada Colau, més jove, i amb una camiseta de la PAH, ONG en defensa de l'habitatge en la qual es va fer coneguda. La jove Colau pregunta a l'alcaldessa si tot plegat ha valgut la pena, i la se-gona respon que sí i que continuaran treballant per “tornar la ciutat als barcelonins”.

lona.

La candidata dels comuns va insistir en aquest relat de reclamar el vot de la gent treballadora tot recordant que quan va començar a governar “ens van dir de tot, verduleres, peixateres, i què passa, nosaltres estem molt satisfetes i ens encanta la gent treballadora!”. Colau va insistir que enfront d'altres candidatures més alineades amb els poders tradicionals, la seva “només té la força de la gent” i es va mostrar convençuda que, segons fa afirmar: “Diumenge tornarem a fer història i tornarem a demostrar que sí que es pot.”

Colau va reclamar el vot per continuar construint una ciutat que “és referència al món” de la lluita anti-feixista. Es va comprometre a seguir avançant en les polítiques en contra de l'especulació, incrementant

La frase

“Estic orgullosa de ser la cara visible d'aquest procés col·lectiu; des de Barcelona podem fer un món molt millor”

“La gent progressista ha de concentrar el vot. És molt important ser la llista més votada”

Ada Colau
CANDIDATA DE BARCELONA EN COMÚ

fins al 50% l'obligació de fer construir habitatge assequible als constructors, i a la promoció de vies verdes al mig de l'Eixample per lluitar contra la contaminació de la ciutat.

L'acte polític va plantejar-se com una gran festa, amb el to de positivitat amb què els comuns han volgut afrontar la seva campanya des del primer moment, amb actuacions musicals i de persones simpatitzants, com ara l'actriu Viky Peña o el taxista i líder del moviment de protesta groc i negre, Tito Álvarez. Aquest últim va posar el govern de Barcelona en Comú com a exemple de política prope-rra al ciutadà i de valentia en contra dels grans interessos econòmics. “Cal activistes a les institucions”, va dir el taxista abans de vaticinar que en l'enquesta feta al seu sector “un 95% votaria Colau, perquè us ho heu guanyat”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

BARCELONA ÉS CAPITAL

Projecten l'Allibera't sobre edificis de l'Estat

La candidatura de Barcelona és Capital va il·luminar, ahir a la matinada, amb un projector i una furgoneta com a centre d'operacions, els edificis propietat de l'Estat espanyol a la ciutat, com ara la capitania general o la caserna del Bruc. Barcelona és Capital assegura que no evitarà el conflicte amb l'Estat i iniciarà procediments per expropiar "els béns patrimonials espanyols que estiguin infrautilitzats, per posar-los a favor dels interessos dels ciutadans de Barcelona". La candidatura també té previst fer efectiva la recuperació de la zona marítime-terrestre. ■ REDACCIÓ

PP

Bou: "La victòria d'Eines de País és un desastre"

El candidat del PP a l'Ajuntament de Barcelona, Josep Bou, ha assegurat que la victòria de la candidatura independentista a la Cambra de Barcelona, Eines de País, "és un desastre". "Als empresaris ens hauria de caure la cara de vergonya de no participar-hi. Hi ha algun empresari a qui el nas li toca a terra en aquests moments", va assegurar Bou, que va lamentar la poca participació en les eleccions camerals, en què ell, segons afirma, sí que va votar. ■ REDACCIÓ

ERC

ERC retreu a Colau poca "eficàcia real"

L'alcalde d'ERC per Barcelona, Ernest Maragall, va dir ahir al matí que la candidatura dels comuns Ada Colau "no mereix el qualificatiu" de progressista ni d'esquerra perquè amb ella a l'alcaldia s'ha "cronificat la desigualtat" a la ciutat. En un acte a l'Eixample, així, li va retreure la manca "d'eficàcia real" de les seves polítiques, basades en "proclamacions d'ideologies, exhibicions, fotos i viatges". A la tarda, des del Clot, Maragall va insistir preguntant-se "com pot ser" que Colau "continui parlant d'esperit republicà, de llibertat, de democràcia, mentre vol repetir a Barcelona el pacte de Madrid entre PSOE i Podemos?" El republicà, que

en el debat d'avui vol explicar a Colau el projecte propi "i per què el seu està esgotat", es va declarar "preparat" per liderar "amb totes les conseqüències" la Barcelona "real, insubmissa i crítica". "Això va d'un vot, del teu vot", va subratllar la número 2, Elisenda Alamany.

A Tarragona, on ERC confia créixer fins al punt d'aspirar a l'alcaldia perduda fa 80 anys i apartar així "el govern del 155", el vicepresident Pere Aragonès va instar al vespre a "acumular" els vots independentistes de les europees per portar un pres polític com Oriol Junqueras "al cor d'Europa", ja que això en "reforça" a més la candidatura a presidir la Comissió. ■ REDACCIÓ

Maragall va visitar ahir a la tarda les obres a la Sagrera ■ ACN

JUNTS PER CATALUNYA

Crida de Puigdemont a "derrotar Borrell"

El cap de llista de Lliures per Europa, Carles Puigdemont, va centrar els seus atacs ahir a Lleida contra el candidat del PSOE, Josep Borrell, de la Poble de Segur: "Podem estar en condicions de derrotar Borrell, de dir que Catalunya torna a ser fidel al mandat de l'1-O". En connexió per videoconferència, el president exiliat va donar per fet el segon eurodiputat, Toni Comín, i va advertir que "poden faltar alguns vots perquè Clara Ponsatí pugui ser la tercera". "No ho tenim fet", va arengar. "Ja que vam portar els presos polítics al Congrés i el Senat, ara hem de portar els exiliats al Parlament Europeu", va de-

manar el president Quim Torra, també des de Brussel·les. L'advocat Gonzalo Boye va resumir el 26-M en una tria entre "Borrell o Puigdemont, 155 o 1-O". Boye vol situar els exiliats a l'Eurocambra "perquè quan el senyor Borrell agafi el micròfon, li respongui una de les seves víctimes". Segons Puigdemont, fins i tots els països que donen suport a l'Estat espanyol també li demanen explicacions sobre què hi fa l'expresidenta del Parlament, Carme Forcadell, a la presó: "Sabeu què fa l'Estat quan un europeu li fa aquesta pregunta? O passa vergonya o ens en dona la culpa a nosaltres." ■ EMILI BELLA

Puigdemont i Torra, ahir, en connexió amb Lleida ■ JXCAT

CUP

Saliente proposa municipalitzar tots els serveis

La candidatura de la CUP-Capgirem Barcelona va proposar ahir el llançament d'un decret d'alcaldia per "municipalitzar" gradualment la gestió de tots els serveis municipals externalitzats, creant un equip que estudiï el termini de finalització dels "més de 700 contractes" i valori possibles rescats amb indemnització. En aquesta "recuperació" la cap de llista, Anna Saliente, aposta per "prioritzar" els serveis d'atenció a les persones com, per exemple, les llars d'acollida per a dones i nens que han patit violència masclista, el Centre d'Urgències i Emergències Socials, el Servei d'Atenció als Homes, la teleassistència, l'atenció domiciliària o el 010. ■ EFE

BPC - CIUTADANS

Habitatge i seguretat, clau en els primers 100 dies

El candidat a l'alcaldia de Barcelona per Barcelona pel Canvi-Ciutadans, Manuel Valls, va assegurar ahir que les seves mesures durant els primers 100 dies de mandat serien posar en marxa "un pacte per la seguretat, un altre de metropolità i un per l'habitatge". Valls va defensar que estan "preparats per governar". "Si els barcelonins em fan confiança, posarem immediatament en marxa un govern pel canvi a Barcelona", va dir el candidat. Entre les mesures concretes hi hauria posar fi al fenomen del top manta en 90 dies o encarregar una auditoria integral i independent per saber la situació real de l'Ajuntament. ■ J.R.

Necessites formació en protecció contra incendis a la teva empresa?

A Gep Services oferim consultoria d'emergència, ajudem les empreses amb la formació i la seguretat contra incendis.

Instal·lacions pròpies i mòbils.
Realitzem cursos a les teves instal·lacions.

Carrer de Moratin, 100
Sabadell 08206 Barcelona
www.gestionemergencias.com

Informa't sense compromís:
935 646 346

Més de 10 anys formant

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El vet a Iceta sacseja el relleu de Cs a la mesa del Parlament

■ La vicepresidència que deixa Espejo-Saavedra es votarà dimecres en el ple ■ No es dona per fet que Cs repeteixi

Emma Ansola
BARCELONA

El cas Iceta ha deixat registrat un precedent polèmic a la cambra catalana i ahir al matí es va encendre una nova alarma. La setmana que ve, el Parlament ha d'afrontar una nova vacant, la vicepresidència segona de la mesa, càrrec que ocupava el diputat de Ciutadans José María Espejo-Saavedra, ara al Congrés després de guanyar un escó el 28-A.

La nova elecció correspon al ple del Parlament per mitjà d'una votació

amb paperetes en què cada grup proposa un nom. La formació taronja ja ha avisat que la designació correspon al seu grup –també ocupa una secretaria–, tal com es va pactar a l'inici de la legislatura, en què Espejo-Saavedra va ser el segon més votat després de Josep Costa, de JxCat, vicepresident primer. Els lletrats van indicar que la substitució es podria fer per assentiment en el cas que només hi hagués un candidat i sempre que la decisió fos adoptada per unanimitat, la qual cosa, a priori,

podria facilitar l'elecció. Tanmateix, aquesta condició ahir no semblava factible. Com tampoc ho era, i els grups parlamentaris consultats ahir no ho donaven per fet, un relleu natural dins del mateix grup de Cs, per la qual cosa l'escenari resta obert a altres possibilitats, i encara més després del vet a Iceta com a senador autonòmic en què es va apel·lar a l'excepcionalitat de la legislatura per no donar-li suport. El paper de Cs al Congrés tampoc recull gaire suport. La reforma del reglament del 2005 va anul·lar

El president del Parlament, Roger Torrent, i el vicepresident segon, José María Espejo-Saavedra (imatge d'arxiu) ■ ACN

la norma que des del 1980 establia que per cobrir les vacants a la mesa eren inelegibles els diputats d'un altre grup al qual pertanyia el membre cessat. L'actual text només fixa que les vacants correspon

nen al ple. Dels grups dependrà si es presenta més d'un candidat per ocupar la vicepresidència segona de la mesa o si Cs obté suports suficients tenint en compte que es van abstenir en la votació a Iceta. ■

Alcaldes d'ERC del Maresme denuncien assetjaments

Redacció
MATARÓ

L'alcalde d'Arenys de Mar, Annabel Moreno, i els seus homòlegs de Vilassar de Mar, Damià del Clot; Vilassar de Dalt, Xavier Godàs; Dosrius, Marc Bosch; Teià, Andreu Bosch, i Sant Andreu de Llavaneres, Joan Mora, van presentar ahir una denúncia conjunta al jutjat de Mataró, després d'arxivar-se les individuals, per amenaces, insults i coaccions amb assetjament directe als domicilis i negocis familiars des de l'1-O.

Demanen que s'agrupin totes les causes amb una visió global per "persecució ideològica" i van demanar que s'investigui l'organització Segadors del Maresme i, concretament, el seu impulsor, l'ultra Santiago Pulido. ■

THIS IS YOUR SUMMER!

WATER WORLD LLORET
www.waterworld.es

AQUADIVER Platja d'Aro
www.aquadiver.com

816765-12038300

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els pèrits admeten que el cost dels locals de l'1-0 no és real

■ Dos tècnics de Segipsa i Ibertasa xifren en 900.906 euros el preu d'obrir un dia els centres, mentre que dos més sostenen que és un "càlcul teòric" i "amb errors" perquè no es poden llogar espais públics

Mayte Piulachs
BARCELONA

La segona pericial econòmica, encarregada per la fiscalia i l'advocacia de l'Estat, que xifra en 900.906 euros el cost d'obrir 2.259 locals per a la votació de l'1-0, va ser desmuntada amb contundència per dos pèrits del Col·legi d'Arquitectes de Barcelona, aportats per la defensa de Dolors Bassa, exercida pel penalista Mariano Bergés, ahir en el judici al Tribunal Suprem. Els autors de l'estudi, de la Sociedad Mercantil Estatal de Gestión Inmobiliaria de Patrimonio (Segipsa) i Ibertasa, davant la fermesa dels pèrits de la defensa, van declarar que van realitzar un "valor raonable", i van admetre i subscriure que certament la majoria de locals usats per al referèndum són de titularitat pública i aquests no es poden llogar ni hi pot haver un lucre cessant, és a dir, un perjudici per a la Generalitat.

Els quatre pèrits immobiliaris i d'arquitectura, en la declaració al Tribunal Suprem, ahir ■ ACN

Els experts Jordi Duatis i Joan Güell van exposar al tribunal que quan es va fer l'encàrrec de valorar els possibles danys econòmics per la utilització dels centres de votació, els experts de Segipsa i Ibertasa haurien d'haver deixat ben clar que "no es podia fer cap valoració", que potser es podia haver comptabilitzat

com una taxa o preu públic. Hi van afegir que el càlcul realitzat per estimar el cost dels locals, amb una base cadastral, a més de contenir "errors" s'ha fet sempre amb preus a l'alça. Per exemple, van precisar que la meitat de locals són de la Generalitat, però la resta són privats o municipals. "Dels quinze primers lo-

cals, comptats, deu no són de la Generalitat", van indicar Duatis i Güell, que van afegir que en un cas, el de l'Escola Industrial de Barcelona s'ha comptabilitzat els 73.000 m² que ocupa, quan en una votació s'utilitza una planta baixa. Per calcular la suposada rendibilitat del centre, també van criticar que s'ha fet sobre la base de vint-i-quatre hores, quan les votacions no duren més de dotze. "Hi ha alguns errors, però uns es compensen amb els altres", va excusar-se Carlos Irisarri.

Final de judici, 12 de juny
Els advocats Andreu van den Eynde i Marina Roig van evitar la declaració de dos agents de la Guàrdia Civil, que el fiscal volia passar com a pèrits, i amb preguntes sobre documents (Enfocats) no trobats als despatxos de Jové i Salvadó, com fixava la perícia.

D'altra banda, fonts judicials van indicar que el Suprem vol acabar el judici el 12 de juny, amb l'última paraula dels acusats, a qui es deixarà 15 minuts. Amés, el Suprem ha ratificat la multa de 2.500 euros als exdiputats de la CUP Antonio Baños i Eulàlia Reguant per haver-se negat a contestar a Vox en el judici i ha decidit remetre la causa a un jutjat de Madrid perquè investigui si van cometre delictes de desobediència. ■

Només 33 agents al·leguen agressions

Una altra prova pericial exposada ahir va ser la pericial mèdica de les lesions que la fiscalia sosté que 101 agents de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil es van fer volent aturar l'1-0, aportada per la defensa de Junqueras i Romeva.

Els doctors Xavier Crusi i Ferran Caballero van explicar que només consten atestats mèdics de 60 agents, i la majoria són "contusions lleus". Van afegir que només en 33 casos els agents indiquen que van rebre agressions.

QÜESTIONS TÈCNIQUES

Per què els pèrits de totes dues parts ho fan junts?

És el que recull la llei. "Tots els pèrits designats per qualsevol part per fer la valoració sobre un tema han de ser escoltats alhora." Així el jutge pot veure quines aportacions fan i com s'interrompen. S'han vist diferències de criteri entre els pèrits aportats per l'acusació i per la defensa de Dolors Bassa, molt tècnics, sobretot Jordi Duatis. Considero que ho ha fet molt bé.

Jaume Rovira

L'ENTREVISTA HYWELL WILLIAMS

GEMMA BUSQUETS **L'ILLA DE ROBINSON**

"La solució a una qüestió política passa pel diàleg"

Igor Llongueres

Hywell Williams va assistir a la sala del Suprem ahir. Hywell Williams és diputat gal·lès a Londres per Plaid Cymru, de la circumscripció de Caernarfon. Hywell és president de l'All Party Parliamentary Group on Catalonia, l'intergrup sobre Catalunya al Parlament britànic.

Quina valoració general fa del judici i com ha vist la sessió des de l'interior de la sala?

És la primera vegada que he estat en una sessió de les corts espanyoles i el que em porta a pensar que aquest és un procés polític disfressat de procés judicial.

FOTO: ADRIÀ REIXACH

Els arguments, pel que he pogut veure, són polítics, i mai he pogut entendre com es pot disfressar un problema criminal com un problema judicial. La sessió a les corts va anar bé, tothom va

ser molt amable, però el tema és altament polític.

Com s'interpreta el judici des del Regne Unit? Se'n fa ressò?
A Gal·les i a Escòcia, la gent és

conscient del que està passant, i els mitjans, particularment els de la meua llengua, el gal·lès, ho estan seguint de prop. Quan es va fer el referèndum, fa un parell d'anys, no ocupava gaire espai als diaris, però ara alguns sí que hi estan interessats, inclòs *The Times*, un dels diaris principals d'Anglaterra. També n'hi ha d'altres, incloent-hi *The Guardian*, que és més d'esquerres.

Per on creu que passa la solució del conflicte entre Catalunya i Espanya? És optimista?

És una qüestió política, i només pot ser contestada des dels mitjans polítics, a través del diàleg. També amb el reconeixement per part de Madrid de la força del sentiment democràtic que hi ha a Catalunya. Crec que estan negant el que està passant allà, i fins que no afrontin el fet que hi ha un moviment popular democràtic a favor de la independència, no hi haurà cap solució.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Dies de soroll i fúria

Meritxell Batet, culpable de tot. Francisco Pomares denuncia al a *El Día*: "El que Batet fa és guanyar temps per al seu senyoret." "Batet blanqueja els colpistes", es lamenta l'ABC. "Res d'això és garantisme", sentència *El Mundo*. "Més oxigen al separatisme", es queixa *El Español*. Julia Navarro declara a *Atlántico*: "Sorpreñ que la senyora Batet no sembli tenir pressa." I Pilar Cernuda, que rebateja la presidenta com a *Maritxell*, afirma que l'han posat al càrrec per tenir la "màxima cautela" amb els independentistes. "Un inquietant brot d'anarquia", es preocupa Fernando Ónega a *La Voz de Galicia*. La cirera del pastís la posa Carmen Ferreras, qui a *La Opinión de Zamora* preveu que a aquest pas també seuran al Congrés "pederastes, assassins i altres membres de fauna semblant". De corruptes no en parla.

Si pacta amb ERC, malament, i si no pacta, pitjor

Alfonso López afirma: "És una pena que aquesta voluntat de diàleg no la mantingués el líder d'ERC i decidís substituir-la en comandita amb els seus companys per l'organització d'un referèndum il·legal com a part d'una estratègia conspirativa. Els estratègies d'ERC evidencien que no es produirà cap acord de legislatura entre el PSOE i les forces independentistes i sí, en canvi, un enfrontament que s'aguditzarà els pròxims mesos."

Prohibit parlar:
l'arrel del conflicte

El director del mitjà, Enric Hernández, escriu: "Privar de la paraula representants elegits per la ciutadania reflecteix la pulsio d'intolerància que és a l'arrel d'aquest conflicte, que aprofundeix les dues trinxeres i que només servirà per enquistar-lo."

GISELA PLADEVAYA

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

FERRAN ESPADA

“ LES FRASES

“Santi Vila em va comentar que Puigdemont li havia dit que l'1-O es financaria amb donacions de particulars”

PAU VILLÒRIA

Exsecretari general del Departament d'Empresa i Coneixement

“El contracte marc per a les urnes va quedar desert”

JOSEFINA VALLS

Directora de Serveis del Departament de Governació

LA CARA I LA CREU

Gran solidaritat amb els processats del 13

Una ingent acció de solidaritat ha permès completar l'estratosfèrica fiança de 5,8 milions d'euros que el jutjat número 13 de Barcelona exigia a 17 encausats per l'1-O. Ahir es van dipositar els 2,1 milions que faltaven a partir de les aportacions d'ERC (702.000 euros), l'Associació pels Drets Civils (100.000 euros) i la resta, de la Caixa de Solidaritat. A més, tres dels encausats també han embargat diverses propietats per completar la xifra.

Suspensió, la vergonya que ningú vol assumir

L'estira-i-arronsa entre Suprem i Congrés en relació amb la suspensió dels diputats i el senador independentistes empresonats s'ha convertit en un lamentable sainet. El darrer episodi ha estat que el Suprem ha tornat la pilota al Congrés novament, i la presidenta Batet ha demanat un informe als lletrats de la cambra. És evident la incomoditat per assumir la vergonya democràtica de privar dels seus drets de representació els independentistes.

LA POLÈMICA

Pèrits policials que ja havien estat testimonis

La pericial va mostrar la contraposició entre pèrits en la valoració dels locals de l'1-O, i els pèrits policials van generar fortes protestes de la defensa per haver estat ja testimonis. Marchena en va anul·lar un i el fiscal va acabar renunciant al segon.

L'ENSURT

Una apagada a la sala, l'anècdota de la jornada al judici

Una apagada a la sala va ser l'ensurt que ahir a la tarda va marcar el judici. El tall de subministrament elèctric va durar un minut, però el judici es va interrompre, ja que a més de la falta de llum no funcionaven els micròfons, i es va tallar la retransmissió.

FAMILIA HOTELS, S.A.

119144-1211382L

Convocatoria de Junta General Ordinaria de Accionistas

Se convoca a los señores accionistas de esta sociedad a la Junta General Ordinaria que se celebrará en Barcelona, en la calle Mallorca, número 351, el día 27 de junio de 2019, a las 10 horas, en primera convocatoria, y el día siguiente, en segunda convocatoria, en caso de no reunirse en la primera el quórum legal, en el mismo lugar y hora, con arreglo al siguiente

ORDEN DEL DÍA

PRIMERO.- Examen y aprobación, si procede, de las Cuentas Anuales referidas al ejercicio social cerrado a 31 de diciembre de 2018.

SEGUNDO.- Aplicación del resultado correspondiente al ejercicio social cerrado a 31 de diciembre de 2018.

TERCERO.- Examen y aprobación, en su caso, de la gestión del órgano de administración de la sociedad durante el ejercicio cerrado a 31 de diciembre de 2018.

CUARTO.- Nombramiento de Auditores de Cuentas para examinar las Cuentas Anuales del ejercicio 2019.

QUINTO.- Reelección de cargos.

SEXTO.- Ruegos y preguntas.

SÉPTIMO.- Redacción, lectura y aprobación, en su caso, del Acta de la Junta.

A partir de la fecha de publicación de la presente convocatoria, todos los accionistas tendrán a su disposición, en el domicilio antes indicado, los documentos que deben ser sometidos a la aprobación de la Junta General, incluido el informe de los Auditores de Cuentas, pudiendo igualmente solicitar la entrega o envío gratuito de los mismos, de conformidad con el artículo 272.2 de la Ley de Sociedades de Capital.

Barcelona, 17 de mayo de 2019.

Don Amancio López Seijas, persona física representante de "Hoteles Turísticos Unidos, S.A.", Administradora Única

Ajuntament de Gavà

800624-1211328C

ANUNCI

Mitjançant resolució DE1512/2019, de 13 de maig de 2019, ha estat aprovat inicialment el "Projecte d'urbanització del polígon d'actuació del carrer de F. Rius i Taulet" de Gavà.

L'esmentat Projecte d'urbanització se sotmet a informació pública, per termini d'un mes, mitjançant anunci que s'inserirà en el Butlletí Oficial de la Província, en un dels diaris de major difusió de la província, al tauler d'edictes de l'Ajuntament (eseu.gavaiutat.cat, en el seu apartat d'edictes i anuncis) i a la web municipal, comptat a partir de l'última publicació, a l'efecte que durant aquest temps puguin formular-s'hi les al·legacions que es considerin convenients.

Durant el període d'informació pública, l'expedient podrà ser consultat a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà de l'Ajuntament, de dilluns a divendres de 9 h a 14.15 h i dimarts i dijous de 14.30 h a 19 h.

Si durant el període d'informació pública no es presenten al·legacions es tindrà per aprovat definitivament i es publicarà en el BOPB i al tauler d'edictes de la corporació.

Per ordre de l'Alcaldeessa,

El secretari, Roger Cots Valverde

VIATGES CENTURY S.A.

Junta General Ordinària

Mitjançant acord del Consell d'Administració de 28 de març de 2019, es convoca els senyors socis a la Junta General Ordinària que es celebrarà a Barcelona, av. Can Marçet, 36-38, el dia 27 de juny de 2019 a les 12.30 hores en primera convocatòria, i si escau, el següent dia 28 de juny de 2019 als mateixos lloc i hora, sota el següent:

ORDRE DEL DIA

Primer: Aprovar els comptes anuals de l'exercici 2018 (1.1.2018 al 31.12.2018) i proposta de distribució de resultats.

Segon: Aprovar la gestió social dels administradors.

Tercer: Cessament i nomenament de càrrecs.

Quart: Informació de l'activitat de la societat.

Cinquè: Torn obert de paraules.

Per a l'assistència a la junta els socis hauran de complir amb els requisits legals i estatutaris. Es recorda als senyors accionistes el seu dret a obtenir, de manera immediata i gratuïta, els documents que han de ser sotmesos a aprovació.

Barcelona, 15 de maig de 2019.

El president del Consell d'Administració, Miquel Alsius Juliol.

119144-1211225L